

Sobre les detencions per terrorisme als CDR

El dia 10 d'abril la Guàrdia Civil va detenir, per ordre del jutjat número 6 de l'Audiència Nacional, a una membre del CDR de Viladecans, acusant-la de "subvertir l'ordre constitucional" i aplicant-li els delictes de "rebel·lió i terrorisme". És la primera vegada en tot el procés judicial contra l'independentisme que s'aplica el delicte de terrorisme i, segurament, no en serà l'última. Històricament, aquesta acusació no és la primera, forma part d'una estratègia més antiga que l'Estat espanyol porta aplicant als sectors més combatius de la societat, sobretot al País Basc. Sense anar més lluny, els joves d'Altsasu (Adur, Jokin i Oihan), que se'ls acusa del mateix per una baralla de bar amb un Guardia Civil de paisà, porten més de 500 dies en presó preventiva a l'espera de judici.

Si ens remuntem uns anys enrere, al 1998, per ordre del jutge preferit de la progressia, Baltasar Garzón, es dona inici a la detenció de 76 persones de diferents àmbits de l'esquerra abertzale: des d'associacions culturals, fins a organitzacions polítiques, passant pels diaris, per pertànyer a l'entramat d'ETA. Era la primera vegada des de la transició que s'acusava de terrorisme a moviments pacífics o que incitaven a la desobediència civil pacífica de col·laborar amb – o com – una organització terrorista. El resultat d'aquest macro-sumari va ser contundent: Condemnades 47 persones a gairebé 200 anys de presó en total per a pertànyer a ETA o de col·laborar-hi d'alguna manera. El passat 5 de gener del 2018 va sortir de la presó l'últim condemnat per aquesta farsa de judici.

En aquell context, les acusacions de pertànyer a l'entramat d'ETA i la doctrina del tot és ETA servien per a justificar semblants circs politico-judicials, però avui dia ETA ha depositat les armes i és pràcticament inexistent. Llavors, si la

violència no existeix, haurà que inventar-la. Aquest pas endavant en l'estratègia d'enduriment i autoritarisme per part del feixista Estat Espanyol és una mostra més, no de la força, sino de la debilitat del Règim. Internacionalment, la imatge de l'Estat és en hores baixes. Internament, només la impagable manipulació dels mitjans de masses del Capital – que no són més que la corretja de transmissió de la ideologia d'una Burgesia biliosa – permet maquillar aquests disbarats. L'agudització de la crisi portarà més repressió, més detencions, més empresonaments, més arbitrarietats i més violència per parts dels elements feixistes actius, que gaudeixen de total impunitat (recordem fa poc la crema de l'Ateneu de Sarrià per part de neonazis o les declaracions per radio de fer volar pels aires cerveseries a Baviera del locutor Jimenez Losantos, per exemple). Aquesta és la pauta a seguir que ha utilitzat sempre l'Estat Espanyol en decadència.

Des del Partit Comunista Obrer de Catalunya, ens solidaritzem amb tots el repressaliats que pateixen les arbitrarietats d'aquests règim criminal y animem a tota la Classe Treballadora conscient a participar als CDR, llavor del Front Únic del Poble, i a organitzar-se com a classe independent amb el Partit per a fer front a la repressió que ve.

Contra la repressió de l'Estat Feixista!

Per la unitat de la Classe Treballadora!

Pel Socialisme!

Partit Comunista Obrer de Catalunya

Sobre las detenciones por terrorismo en los CDR

El día 10 de abril la Guardia Civil detuvo, por orden del juzgado número 6 de la Audiencia Nacional, a una miembro del CDR de Viladecans, acusándola de “subvertir el orden

constitucional” y aplicándole los delitos de “rebelión y terrorismo”. Es la primera vez en todo el proceso judicial contra el independentismo que se aplica el delito de terrorismo y, seguramente, no será la última. Históricamente, esta acusación no es la primera, forma parte de una estrategia más antigua que el Estado Español lleva aplicando a los sectores más combativos de la sociedad, sobretodo en el País Vasco. Sin ir más lejos, los jóvenes de Altsasu (Adur, Jokin y Oihan) acusados de lo mismo por una pelea de bar con un guardia civil de paisano, llevan más de 500 días en prisión preventiva a la espera de juicio.

Si nos remontamos unos años atrás, en 1998, por orden del juez favorito de la progresía, Baltasar Garzón, se da inicio a la detención de 76 personas de diferentes ámbitos de la izquierda abertzale: desde asociaciones culturales, hasta organizaciones políticas, pasando por periódicos, por pertenecer al entramado de ETA. Era la primera vez desde la transición que se acusaba de terrorismo a movimientos pacíficos o que incitaban a la desobediencia civil pacífica de colaborar con – o como- una organización terrorista. El resultado de ese macro-sumario fue tajante: condenadas 47 personas a casi 200 años de cárcel en total por pertenecer a ETA o colaborar de alguna manera con ésta. El pasado 5 de enero de 2018 salió de la prisión el último condenado por esta farsa de juicio.

En aquel contexto, las acusaciones de pertenecer al entramado de ETA y la doctrina del todo es ETA servían para justificar semejantes circos político-judiciales, pero hoy en día ETA ha depuesto las armas y es prácticamente inexistente. Entonces, si la violencia no existe, habrá que inventarla. Este paso adelante en la estrategia de endurecimiento y autoritarismo por parte del fascista Estado Español es una muestra más, no de la fuerza, sino de la debilidad del Régimen. Internacionalmente, la imagen del Estado está en horas bajas. Internamente, sólo la impagable manipulación de los medios de masas del Capital – que no son más que la correa de

transmisión de la ideología de una Burguesía biliosa – permite maquillar estos disparates. La agudización de la crisis traerá consigo más represión, más detenciones, más encarcelamientos, más arbitrariedades y más violencia por parte de los elementos fascistas activos, que gozan de total impunidad (recordemos hace poco la quema del Ateneu de Sarrià por parte de neonazis o las declaraciones por radio de hacer estallar cervecerías en Baviera del locutor Jimenez Losantos, por ejemplo). Ésta es la pauta a seguir que ha usado siempre el Estado Español en decadencia.

Desde el Partit Comunista Obrer de Catalunya, nos solidarizamos con todos los represaliados que sufren las arbitrariedades de este régimen criminal y animamos a toda la Clase Trabajadora consciente a participar en los CDR, germen del Frente Único del Pueblo, y a organizarse como clase independiente con el Partido para hacer frente a la represión que viene.

¡Abajo la represión del Estado Fascista!

¡Por la unidad de la Clase Trabajadora!

¡Por el Socialismo!

Partit Comunista Obrer de Catalunya